

mig, forudsættes, at de neppe alle eller fortrinvis have været kaldede eller skiftede til at tage sig af den Side af Sagen, som her særdeles er kommen under Overveielse, hvorvidt de Bestemmelser, der toges, være taalelige eller gunstige for den nu ikke længere usrie sorte Befolkning. Det er vel blevet yttret, at det forstaaer sig af sig selv, at ved Colonier, som ingen egen Repræsentation have, der vil det være vedkommende Regjering, der nærmest har at paasee deres Fordeel og tage sig af deres Sager. Men under de nærværende Forhold kan det dog neppe være muligt andet, end at den nyligt afsendte Generalgouverneur dertil formegent har maattet støtte sig til Andres Autoritet, støtte sig til de ti anseete Mænd, med hvilke han har raadført sig. Det forekommer mig derfor, — endstjondt jeg er saare langt fra at nære saa svimmel en Tanke som den, at, fordi Regjerne ere ophørte at være usrie og ere blevne frie Arbejdere, at der derfor skulde være Anledning til strax at give dem selv nogen Indskyldelse paa Lovgivningen, som angaaer dem — at det dog paa den anden Side er vel værd at tage under Overveielse, om det ikke skulde være muligt at finde en Form, under hvilken man kunde faae det lidt bestemtere fremhævet, hvad der fra deres Side og paa deres Begne kunde være at bemærke ved en Lov, som den, der her foreligger. Og jeg seer intet andet Sted, hvor jeg kunde gjøre denne Bemærkning gjældende, end netop ved den første og principielle Behandling af Sagen, idet jeg skal fordrifte mig til (som sagt, kun fordi Ingen af Thingets andre Medlemmer har yttret sig derom) at henstille til mere Kyndiges Overveielse, om der ikke skulde være nogen Anledning til paa den ene eller anden Maade at lade den foreliggende Lov, som rimeligvis bliver vedtagen, ledsage af Foranstaltninger til, enten at en eller to Mænd af de Hvide af selve Regjeringen blive kaldede til at behandle denne Sag og yttre sig over denne og lignende Sager paa Regernes Begne, eensidigt, om jeg saa maa sige, fra deres Standpunkt og som deres Sagfører, eller, hvad der rigtignok turde have endnu langt større Bænkkelighed, at en eller to blandt de Hvide af den nu frie sorte Befolkning maatte kunne

vælges til især at være disses Talsmænd og Advokater. Følgen deraf vilde da, som det forekommer mig, være den, at Loven kunde, hvad der jo er Træng til, blive vedtagen væsentligt usforandret, og saaledes omtrent, som den jo for en Deel alt i Diebliffet bestaaer; men at der desuagtet kunde ventes senere at indkomme Uttringer og Tilfjendegtelser om den fra den Side, hvorfra der meest synes at være Træng til at høre Noget om denne Sag, og at derefter fiernere Bestemmelser kunde tages.

Finantsministeren: Den Grundtanke, hvorfra den ærede sidste Taler er gaaet ud, er vistnok i sin Oprindelse fuldkommen rigtig. Det kan ikke nægtes, at det er nødvendigt for Regjeringen herhjemme og nødvendigt for Rigsdagen, for at man kan have nogenlunde Indsigt i de coloniale Forhold, at der gjennemføres en meget betydelig Forandring i den hidtilværende Administration og den hidtilværende Maade, hvorpaa Forslag have kunnet fremsættes til Forandringer vedkommende Colonierne. Hvad den nærværende Sag imidlertid angaaer, da troer jeg, at det vilde være temmelig betænkeligt at vælge en Fremgangsmaade som den, den ærede foregaaende Taler vistnok kun eksempelvis har anført. Jeg troer, at de Forarbejder og Forberedelser, som ville udfordres til en kraftig Reform af Colonierne, ville medtage nogen Tid, og jeg troer, at, naar man nu vil saa at sige anticipere den Afgjorelse, som senere kan finde Sted af Sagen i sin Almindelighed, ved i enkelte Tilfælde at tilkalde enten nogle af den tilforn usrie Arbejderclasser Befolkning, eller ved at bestikke enkelte Mænd til saa at sige at være deres bestalte Talsmænd ligeoverfor en Lovforanstaltning, hvor uægtelig de forskjellige Interesser krydse hinanden, — jeg troer, at man ved en saadan anticiperet Afgjorelse ikke vilde opnaae det tilføjede Resultat, et saadant, der var retfærdigt, billigt og tjenligt for de forskjellige Interesser, men at man kun vilde kaste et Agitations-Middell ind paa Den St. Croix, der vilde være overordentlig betænkeligt, og gaae langt videre i sine Følger end man for Tiden kan beregne, og som maaskee netop kunde komme til at kuldaste det Resultat, som man ad en rolig Veie ellers kunde komme til, nemlig at organisere